

været gifte henholdsvis 15 og 19 Aar med danske Kvinder, hvoraf jeg har draget den Slutning, at i de Tilfælde vil det være meget let for den høitæredede Minister at skaffe Bevisligheder, som gaa i samme Retning som med Hensyn til de to Andre. For mit Vedkommende var det fyldstgjørende, og af den Grund vil jeg heller ikke foreslaa senere, at denne Sag skal prøves nærmere i et Udvalg. Særligt maa jeg sige om Indfødsretslove i Almindelighed, at de berøre personlige Forhold i den Grad, at Forhandlingen let kommer ind paa det Personlige. Jeg tror derfor, at Forhandlingen tidt hellere bør foregaa i et Udvalg, og jeg kunde have ønsket, at den ærede sidste Taler havde gjemt nogle af sine personlige Udtringer til et muligt Udvalg. Derfor jeg altsaa ikke føler mig opfordret til at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg, saa er det af den nævnte Grund; men skulde der fremkomme Forslag derom fra anden Side, saa vil jeg heller ikke modsætte mig et saadant Forslag, fordi, som jeg sagde før, disse Sager tidt ere saa delikate, at en offentlig Forhandling ofte er meget vanskelig.

Rofod: Jeg tror, at jeg har været uheldig i at udtrykke mig, siden det ærede Medlem saaledes har forstaaet Grunden til og Meningen med min forrige Udtalelse. — Jeg finder en meget sikkere Borgen for Udviklingen af godt dansk Sind og god dansk Lænkemaade paa en Skole i den Land, der i det Hele taget gjør sig gjældende i Stolen, den Fremstilling, som gives af Folkets Liv og Raar i sundne Læber og i Nutiden, kort sagt, i Landen i den dansk-historiske Undervisning, end jeg ser deri, om Vedkommende taler mer eller mindre godt Dansk eller meget Dansk i Familien; thi det, hvorledes Børnenes historiske Syn bliver udviklet i Stolen, har en ganske anderledes Betydning med Hensyn til Uddannelsen til gode, trofaste Statsborgere. Derfor kan jeg ikke med min bedste Villie undgaa at udtale, hvorfor jeg har dybt og paa Kjendsgjerninger grundet Mistillid til den Maade, hvorpaa Undervisningen — og særlig den historiske Undervisning — ved St. Petri Skole drives, idet den drives i en Retning, som paa ingenomhelst Maade hører danske Mænd for, at Børnene derved modtage Indtryk, hvorved dansk Sind og dansk Lænkemaade kan udvikles; det er det, der for mit Vedkommende forandrer Stillingen fra ifjor. Ifjor kunde jeg berolige mig med de Grunde, som det ærede Medlem endnu er beroliget ved. Men for mig er der siden kommet Kjendsgjerninger, som have vaart betydelig Uro hos mig; men jeg indrømmer, at det har naturligtvis for Sagens Afgjørelse ikke den ringeste Betydning, hvad der foruroliger eller beroliger mig. — Det ærede Medlem rettede en Bebrejdelse til mig — jeg skal indrømme, at Bebrejdel-

sen var mild, idet han udtalte, at han kunde ønske, at jeg havde holdt mine personlige Bemærkninger til et muligt Udvalg, men jeg kan jo dog virkelig ikke vide, om de Herrer ville nedsætte Udvalg; jeg er fuldstændig vanmægtig til at gjøre det, det vilde være i høi Grad i Utide; at foreslaa det, kan der for mig ikke være Spørgsmaal om. Men jeg vil spørge: kan man holde personlige Udtalelser tilbage i saadanne Tilfælde, hvor der er Tale om den Land og den Retning, hvori en Skole ledes? Er det ikke de ledende Lærerkrafter, man maa henlede Opmærksomheden paa? Jeg nærer ikke Tvivl om, at det ærede Medlem er beroliget; men det er af andre Grunde; det er ikke af nationale Grunde, han føler sig beroliget, tværtimod det er af de mere bekendte folkelige Grunde. — Jeg har kun sagt dette for at vise min Opfattelse af Forholdet.

Bajer: Jeg skal ikke nærmere komme ind paa det sidste Punkt, som det ærede Medlem berørte, om det „Folkelige“ og det „Nationale.“ Men jeg tror, at det ærede Medlem drev sin Beskedenhed vel vidt — Noget, som maaske vil forundre — naar han mener, at hans Udtalelser have aldeles ingen Betydning. Han udtalte, at han nærer en paa Kjendsgjerninger grundet Mistillid. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg nærer Mistillid; men jeg kan ikke dokumentere den med Kjendsgjerninger, thi for at kunne gjøre dette maatte jeg vide, hvad jeg i dette Dieblit ikke veed, hvem der foredrager Fædrelandshistorie, dansk Historie, i St. Petri Skolen. Jeg veed det ikke, og jeg har ikke Noget at støtte mig til i saa Henseende.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 129—134).

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Formanden (Krabbe): Dagsordenen er hermed udtømt.

Inden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde skal jeg angive Udfaldet af det foretagne Valg paa 4 Sekretærer. Der var afgivet i Alt 51 Stemmesedler, men deraf vare 2 blanke og der var saaledes 49 gyldige Stemmesedler. Valgte ere: Bønløkke med 48 Stemmer, R. Bernitsen med 46, N. Jensen (Skanderborg Amts